

Under påsken 2011 hittar du Christer Hedberg i en alldeles för lång backe på Mallorca. Svärandes. Fram tills dess hittar du honom på kadens.se där han är en av våra nya bloggare.

”Satans Mallorca. Satans överjävligt helvetiska Mallorca. Varför gör jag det här?

Är det något jag verkligen vet att jag inte är så är det en bergsget. Jag är alldeles för tung och ofta skrämmande otränad. Men ändå förtränger jag det så snart det pratas om bergstur.

Så här sitter jag i backen. Igen. Hur mycket jag än trampar verkar berget växa allt högre. De falska topparna avlöser varandra och efter varje sväng avslöjas bara ännu mer uppførsbacke. Det känns som jag slitit i timtals. Borde jag inte se toppen snart? Satans satans Mallorca.

Trötta tankar försöker ta över, men jag kämpar emot. Benen skriker av en farligt snabbt annalkande mjölksytröskel, men jag kämpar emot. Flåset låter som en rostig bälg, men jag kämpar emot. Satans satans Mallorca.

Ska jag stanna och vila? Jag vet att det bara blir värre så jag biter ihop och kämpar vidare uppför. Strunta i var jag är just nu i backen, hur mycket jag avverkat och hur många kilometer det står att det är kvar till toppen. Bara trampa på. Satans satans Mallorca.

Cykeldatorns display hänler mot mig och visar en lutningsprocent som ökar för varje meter. Demoraliserande. Okej, ögonen upp i backen igen, glöm cykeldatorjäveln. Skärpning nu. Satans satans Mallorca.

Inte ens vädret är på min sida längre. Det som för en stund sedan var som en skön sommardag nere i Sollér känns just nu snarare som

ren ökenhetta när skuggan från träden blir allt glesare ju längre upp på berget jag kommer. Vattnet är slut och sportdrycken sitter som ett flugpapper i gommen. Det är bara att konstatera att jag är minst lika kass på att hantera värme som långa branta uppførsbackar – tänker jag och sitter i en milslång backe på veckans varmaste dag. Varför ger jag mig in i detta gång på gång? Satans satans Mallorca.

Jag lovar mig själv att jag skall sköta vinterträningen bättre nästa vinter. Antingen det eller så säljer jag cykeln och börjar med schack istället. Fast det är klart, det är nog dåligt med kolfiber i den sporten. Bättre vinterträning får det bli. Satans satans Mallorca.

Men så plötsligt... Just när jag känner att nu får det vara nog så ser jag den. Den efterlängtrade. Den jag slitit för under hela dagen. Gläntan. Just den gläntan. Härifrån vet jag precis vad som gäller.

Några tramptag till och jag kommer ha två mils fantastisk utförskörning framför mig på en serpentinväg där jag knappt kommer behöva röra bromsarna. Ner i bocken och tryck på på rakorna, fokus på linjen genom kurvorna och sen fullt ös igen på nästa raksträcka. Den tidigare smärtan i kroppen och de jobbiga tankarna är som bortblästa. Istället slår endorfinerna frivolter i mitt huvud. Så otroligt underbart.

Ge mig en rejäl serpentinväg utför och jag lever. Ge mig en utförslopa och jag är kung. Det här är äkta jäkla cykelkärlek!

Härliga Mallorca. Fantastiskt suveränt underbara Mallorca.”